

Samuel Morton Peto, Thomas Brassay og Edward Lobb Betts. Eneret for det Selskab, som de inden første Sections Møding agte at danne til Anlæg af Tverbanen, altsaa Concessionen er givet dem under den Forpligtelse at danne et „Selskab“, inden den første Section er aabnet. (N. Hage: De ere selv Selskabet). Ja, det ærede Medlem siger, at de ere selv Selskabet, men derom er der ikke givet os nogen Meddelelse; der maatte da være et Document, som constituerede dem som saadant; thi her kan der ikke være Spørgsmaal om, at forbi 3, 4 Mænd komme og sige: vi ere Selskabet, at de derfor ere det; der skal noget ganske Andet til for at kunne træde op som denne juridiske Person. De 3 nævnte ærede Herrer ere, med al Ære og Respect, forsvindende Størrelser. (N. Hage: Nei!) Ja, det ærede Medlem siger Nei, men man har seet før idag en stor Blære, hvoraf imorgen af Luften har været ube. De 3 Personer kunne ikke være det Selskab, til hvem Concessionen er givet — der maa noget Andet og Mere til.

Nu maa vi, for at holde os til den Gjensstand, vi beffæstige os med, see at komme til det af Regjeringen forelagte Lovudkast; thi det forekommer mig, at man saa jævnlig glemmer det, uagtet den, der har fremlagt det, her i Thinget, igjen idag udførligt har omtalt det. Hvad gaar dette Lovudkast ud paa? Gaar det ud paa at sætte Regjeringen istand til at contrahere frit, for at udbgaae den contraherede Tverbane og bringe tilveie for Staten en Bane, som Rigsdagen kan blive enig med Regjeringen om i dette Dieblit? Nei! det gaar ud paa intet Andet end at sætte Regjeringen istand til at bringe Contrahenterne eller Concessionshaverne i en langt gunstigere Stilling, end de ere. Dette kan imidlertid ikke have været Regjeringens Hensigt; Regjeringens Mening maa aabenbart have været at blive sat istand til at kunne contrahere under saa gunstige Vilkaar for Staten som muligt med dette endnu kun halvfærdte Selskab, som har paataget sig en for det, som jeg troer, øbelæggende Contract, naar det tillige skal drive Banen. Men er det Meningen, saa er jo netop den første Paragraph i Udkastet i høj Grad ufuld-

stændig. Det er paa en vis Måde blevet betegnet af den ærede Rigsdagsmand for Odense (Schovelin), saavel som af det ærede Medlem fra Svendborg (Jessen); det sidstnævnte ærede Medlem sagde, at Lovudkastet kun meget lidt ligrede Minoritetens Forslag, eftersom Minoritetens var en Kjøbstadbane og Regjeringens derimod var en Længdebane, men ingen Kjøbstadbane — hvorpaa det ærede Medlem fra Odense meget heldig svarede, at Forstjellen kun var den, at de søge forskjellige Kjøbstæder; Ingeniøren søger Fredericia og Borgmesteren i Horsens søger Horsens. Udvalgets Fleertal har kun søgt at fyldestgjøre Tanken i denne Paragraph, som maa være, at den foreslaaede Bane ikke skal være en Kjøbstadbane; og for at sikre imod, at den bliver en Kjøbstadbane, er der i Fleertallets Forslag betegnet nogle Punkter af den Retning, hvori den skal gaae, og enkelte Steder, som egnede sig dertil, saaledes Pinna, der skal være det Punkt, hvor den kom nærmest til Silkeborg. Banen kan imidlertid gjerne komme hele Mile Øst for Pinna og dog være indenfor Fleertallets Forslags Grændser, saa denne Achilleshæl, som jeg skal kunne faares i og som skal ligge i „Silkeborg“, faarer mig ikke. Jeg har nu søgt at holde fast, hvad det er, der foreligger: Concessionen, som vi skulle see at blive frie for; og Regjeringens Forslag, som udgiver sig for at vise en Veie dertil, men i Virkeligheden, mod sin Villie naturligviis, kommer til at gaae en anden, og som desuden har den af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Ants. 2den Valgkreds (H. Hage) bemærkede Feil, at det omfatter en meget for stor Sum og forlanger en meget for stor Handelfrihed med denne Sum; thi Ministeriet har efterhaanden lært os, og i disse Dage flere Gange, at man skal være overordentlig forsigtig med den Handelfrihed, man giver til en Regjering, eftersom man slet ikke kan forlade sig paa, at den vil lægge Mærke til Forhold eller Stemninger, hvor betimelig og stærkt de end komme til dens Kundskab; den Regjering, som har affluttet den her omhandlede Contract, fik i betimelig Tid at vide, at der i dette Thing var en afgjort Modstand mod, at en saadan Contract nogen- stunde burde afflutes. (Nu den rigsmuni-